

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Kárná odpovědnost státních zaměstnanců
Diplomant/ka: Leoš Bárta
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Leoše Bárty zpracovaná na téma „Kárná odpovědnost státních zaměstnanců“.

Diplomant si za cíl své práce stanovil „*ověření pravdivosti, či nepravdivosti hypotéz*“, které znějí: „*Právní postavení a zvláštní právní úprava státních zaměstnanců, v souvislosti s kárnou odpovědností, na základě úpravy Zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě je opodstatněné na základě úkolů, které vykonávají ve státní službě. Odlišnosti v úpravě procesních ustanovení o kárném řízení dle Zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, Zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a Zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání jsou opodstatněné na základě rozdílného postavení těchto osob.*“ (str. 1, citováno včetně chybných velkých písmen v názvech zákonů). Jeho motivací ke zpracování právě této problematiky byla jeho domněnka, že „*toto téma nebylo ještě komplexněji probráno v jistých aspektech obsáhlé právní úpravy o kárné odpovědnosti státních zaměstnanců.*“

Přestože lze kladně hodnotit diplomantovu snahu o formulaci vlastních výzkumných hypotéz, je zároveň nutno upozornit jej nejen na to, že jeho výchozí předpoklad o dosavadní absenci komplexnějšího zpracování dané problematiky příliš neodpovídá realitě (již cca 10 let je „služební právo“ předmětem dlouhé řady odborných textů, včetně komentářové literatury, odborných monografií a příspěvků v odborných periodících, včetně například interních (ale veřejně dostupných) metodických materiálů zpracovaných přímo v rámci veřejné (státní) správy samotné). Ani hypotézy samotné nejsou formulovány úplně nejzdařileji, protože například není jasné, jak by mělo mít stanovována ona „opodstatněnost“ (ať už se tím míní cokoliv) postavení státních zaměstnanců (včetně jejich kárné odpovědnosti) „na základě úkolů, které vykonávají ve státní službě“ (podobně i u druhé hypotézy ve vztahu k příslušníků bezpečnostních sborů). V neposlední řadě ani zvolené prostředky se nezdaří být nejuvhodnější, neboť jen těžko si lze představit, že by v rámci diplomové práce (z podstaty věci s omezeným prostorem) bylo možné „provést komplexní analýzu stávající právní úpravy“ (všechny citace ze str. 1).

Z hlediska zaměření práce a stanovení jejího cíle je tak nutno zhodnotit, že diplomant to sice zřejmě myslel dobře, ale bohužel to úplně nevyšlo.

Práce se člení do 9 kapitol, včetně úvodu a závěru, dále členěných do podkapitol a oddílů. Přehlednost práce výrazně snižuje fakt, že kapitoly, podkapitoly ani oddíly nejsou

číslované (což je u diplomových prací velmi nezvyklé, a je to patrně již na samé hranici, ne-li za ní, přípustné autorské licence na jedné straně a zjevné formální chyby na straně druhé), takže čtenář se v textu někdy jen velmi obtížně orientuje (kromě jiného se například obtížně odlišují hlavní kapitoly od podkapitol atp.).

Ze stejného důvodu není úplně snadné strukturu práce hodnotit. Pisatel vychází z obecného vymezení státní služby a státních zaměstnanců (coby právního pojmu) a přes charakteristiku jejich práv a povinností přechází k samotné kárné odpovědnosti a pojmu kárného provinění. Na ty navazuje spíše procesní část práce věnovaná výkonu kárné pravomoci, povaze a právní úpravě kárného řízení, které ústí do kárného opatření, popisem jehož zahlazení je práce završena.

Struktura práce tak sice není nelogická, některé problémy jsou však patrné na první pohled. Zejména ve druhé polovině práce je například velká pozornost věnována komparaci mezi ZSS, ZVP a ZBS (jednotlivé předpisy upravující služební vztahy), diplomant však zcela opomíjí jakýkoliv metodologický základ komparativní metody – jednoduše stručně popíše zmíněné tři úpravy a následně zhodnotí, jestli tam „našel rozdíly“.

To sice po obsahové stránce zvyšuje originalitu práce a vlastní autorský přínos diplomanta (což je třeba ocenit), zároveň však stále platí, že v případě diplomové práce jde o práci odbornou, kvalifikační, již by pisatel měl prokázat kvalifikaci získanou studiem na právnické fakultě. To však uvedené závěry či prezentované názory ne vždy dělají. Řada podobných diplomantových „stanovisek“ budí spíše dojem jakýchsi nahodilých postřehů a „neučesaných“ zmínek než souvislých a promyšlených analytických závěrů vyvěrajících z důkladného studia komparovaných právních úprav. Tyto komparativní postřehy a zmínky jsou pak – zřejmě v zájmu zachování původnosti – občas formulovány nepříliš odborně a řada pojmů je zde použita *promiscue*, přestože z pohledu práva nejde o synonyma (např. zakončit x zastavit), případně jsou používány pojmy zcela neprávnícké („sbor řeší podněty zvláštní oklikou“ na str. 44), anebo, když už právnické, tak chybné buď obsahově (např. zmínka o „zvláštnosti“ absence koncentrační zásady v odvolacím řízení na str. 50 – opravdu jde o zvláštnost?) nebo alespoň formálně (jednou je zákaz změny k horšímu nazván jako „*prohibitio reformationis in peius*“ (str. 53), jindy nesprávně jako „*zásada reformatio in peius*“ (str. 47) – proč?). Někdy lze mít oprávněné pochyby o aktuálnosti předkládaných tvrzení (co diplomant považuje za „jiné správní delikty“ zmíněné např. na str. 56?).

Diplomant tak svou práci více než zřetelně prokazuje svůj zájem o téma, snahu o originalitu svého přístupu a také výsledného textu, nicméně to vše na úkor přesnosti, věcné správnosti a zejména správněprávní faktické bezchybnosti. Neumím přitom posoudit, nakolik jde o skutečnou neznalost a nakolik „jen“ o případnou nepozornost či nepečlivost při zpracování práce.

Formální náležitosti práce jsou v zásadě standardní, text splňuje většinu předepsaných požadavků běžných pro tento typ kvalifikačních prací (výjimkou je již výše zmíněná absence číslování jednotlivých částí práce).

Práci předběžně – a podmíněně – navrhuji hodnotit stupněm „dobře“, což ovšem platí pouze za předpokladu, že diplomant v rámci ústní obhajoby rozptýlí pochybnosti o hloubce

poznání předmětné materie a zejména souvisejících otázek obecné části správního práva (správního řízení, správního trestání, veřejné služby atp.).

Podněty k diskusi:

Kromě výtek zmíněných v tomto posudku by se diplomant v rámci obhajoby měl vyjádřit například k tomu, zda existují trestní zásady (v nejširším slova smyslu), které se objevují ve správním trestání (například v přestupkovém právu), ale nikoliv ve sféře kárných deliktů státních zaměstnanců, a podle diplomanta by se zde aplikovat měly.

V Plzni dne 11/05/2023

Podpis autora posudku